

ἐντὸς τοῦ Μεσολογγίου καὶ περίξ αὐτοῦ, καὶ μεταξύ αὐτῶν οἱ Σουλιῶται, οἵτινες μετὰ τὴν ἐν Καρπενησίῳ μάχην, ἄστεγοι, ἐνδεεῖς καὶ ἀπλήρωτοι συνέββυσαν ἐνταῦθα καὶ ἦσαν καθ' ἑκάστην περιπεπλεγμένοι εἰς διενέξεις καὶ συγκρούσεις πρὸς τοὺς Μεσολογγίτας. Ἐν ἀμηχανίᾳ ἴστατο ὁ Μαυροκορδάτος, διοικητὴς τῆς ἐπαρχίας διορισθεὶς, ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἀτάκτων τούτων στιφῶν. Ἐν τῇ γενικῇ ταύτῃ συγχύσει ἐνεφανίσθη ὡς σωτὴρ ὁ Βύρων μετὰ θάρρους, ἡσύχως καὶ μὲ ἀπροσδοκῆτως πρακτικὴν παρῆρσιαν. Ἐδίδε συνδρομὰς πρὸς τοὺς σκοποὺς, οὓς εἶχεν ἢ ἐν Λονδίῳ ἐταιρία μὲ τοὺς Φιλέλληνας· καὶ πρότερον ἦδη εἶχε καταπέσει μετὰ τοῦ Στάνωπος τὴν ἐπιτροπὴν νὰ ψηφίσῃ πέντε χιλιάδας γροσίων ὑπὲρ τοῦ στολίσκου, ὃν ὁ Μαυροκορδάτος συνεκέντρον κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν. Πεντακοσίους Σουλιώτας ἔλαβεν ὁ λόρδος ὑπὸ τὰς διαταγὰς του καὶ ἰδίᾳ δαπάνῃ, ὅπως τοὺς ὀδηγήσῃ αὐτοπροσώπως μετὰ τῶν συμπολιτῶν των κατὰ τῆς Ναυπάκτου. Ἡ ἐκτέλεσις ὅμως τοῦ σχεδίου τούτου ἐματαιώθη ἕνεκα τῆς κακῆς διαθέσεως τῶν Σουλιωτῶν, οἵτινες ἐρξιδιουργήθησαν ὑπὸ τῶν ἀντιπάλων τῆς κυβερνήσεως, τῆς μερίδος δηλ. τοῦ Κολοκοτρώνου. Ἡ ἀλβανικὴ φύσις ἔξεδηλοῦτο ἐν τοῖς ἀγρίοις τούτοις πολεμισταῖς, καὶ ἡ ἐέρσις τοῦ ἀρχηγοῦ των Μάρκου Βότσαρη ἦτο διὰ τοῦτο διπλοσσίως ἐπαισθητῆ ἀπῆτησαν τὴν πληρωμὴν ἐνεαμηνοῦ καθυστερουμένου μισθοῦ πρὶν ἢ ἀναχωρήσωσιν ἐκ Μεσολογγίου. Ἡ ἀπροσδόκητος αὕτη διαγωγὴ τῶν παλαιῶν αὐτοῦ φίλων κατετάραξε τοσοῦτον τὸν ποιητὴν, ὥστε (3|15 Φεβρουαρίου) περιέπεσεν εἰς δυνατὴν ἐπιληψίαν. Καὶ ἄλλως ὅμως ἐπέπρωτο νὰ διαψευσθῶσιν αἱ προσδοκίαι του. Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἐφόνευσε Σουλιώτης τίς τὸν ἀξιωματικὸν τῆς ὑπηρεσίας ἐν τῷ ὄπλοστασίῳ, Σουηδὸν τινα Σάσσην (Sass) καλούμενον· συλληρθέντος δὲ τοῦ φονέως, διήγειραν οἱ συμπολιτῆαι του τοιαύτην στάσιν, ὥστε παρ' ὀλίγον κατεστρέφετο καὶ αὐτὴ ἡ οἰκία τοῦ Βύρωνος, ὅστις ἠπέιλησεν ὅτι θέλει ἀναχωρήσει. Τέλος μετὰ πολλοῦ μόχθου κατωρθώθη ν' ἀπομακρυνθῶσιν οἱ ἀνήσυχιοὶ οὗτοι ξένοι εἰς τὰ σύνορα τῆς Αἰτωλοακαρνανίας, ἀφ' οὗ τοῖς

